

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.209 van 10 december 2008
in de zaak RvV XII

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asiel-beleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 15 april 2008 tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op het tussenarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 22 september 2008 met nummer 16.157, waarbij de behandeling van de zaak uitgesteld wordt tot de terechtzitting van 16 oktober 2008.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2008, waarbij het uitstel van de behandeling van de zaak tot de terechtzitting van 27 november 2008, verleend op de terechtzitting van 16 oktober 2008, bevestigd wordt.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. WILKIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster vroeg op 8 februari 2007 de vestiging aan in functie van haar Belgische minderjarige dochter.

1.2. De gemachtigde van de minister nam op 14 maart 2007 een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

1.3. Op 3 april 2007 diende verzoekster een verzoek tot herziening in tegen de in punt 1.2. vermelde beslissing.

1.4. Nadat verzoekster in kennis werd gesteld van het schrijven van de Dienst Vreemde-lingenzaken van 23 augustus 2007 over de gevolgen van de recente wetswijzigingen voor de verzoeken tot herziening, diende zij bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 29 augustus 2007 een beroep in tot nietigverklaring van de in punt 1.2. vermelde beslissing.

1.5. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 6 maart 2008 werd de in punt 1.2. vermelde beslissing vernietigd.

1.6. Op 18 maart 2008 besliste de gemachtigde van de minister tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek. Verzoekster werd hiervan op 7 april 2008 in kennis gesteld.

1.7. Op 15 april 2008 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...) Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging van ascendent. Ascendent ten laste:

Er werd aangetoond dat het Belgisch minderjarig kind in functie van wie de vestiging werd aangevraagd, inkomsten geniet. Het betreft echter enkel inkomsten uit OCMW-steun. Dit zijn tevens de enige inkomsten van het gezin, zodat betrokkene dus ook enkel deze OCMW-steun geniet en dus volledig ten laste valt van de Belgische staat. De vestiging wordt geweigerd (...)"

2.2. In wat als een tweede middel kan beschouwd worden werpt verzoekster de schending op van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster verwijst naar het in het punt 1.5. bedoelde arrest waar de Raad tot de conclusie kwam dat de gemachtigde van de minister onzorgvuldig tewerk was gegaan aangezien hij verzoekster vijf maanden de tijd gaf om bewijzen van inkomsten voor te leggen, maar een maand later reeds overging tot het treffen van een negatieve beslissing zonder dat uit de beslissing of het administratief dossier blijkt waarom de gevraagde gegevens niet langer noodzakelijk waren om een beslissing te treffen. Verzoekster stelt dat zij ingevolge dit vernietigingsarrest een brief kreeg van de gemachtigde van de minister van 18 maart 2008, betekend op 7 april 2008, waarin wederom om de overlegging van stukken werd gevraagd en waarin gemeld werd dat verzoekster de tijd had tot 9 juli 2008 om de gevraagde stukken in te dienen. Verzoekster stelt dat zij bij brief van 3 april 2008 allerlei bijkomende stukken heeft overgemaakt teneinde aan te tonen dat haar kind eigen inkomsten had en zij hiervan mee profiteerde. Verzoekster betoogt dat ze op dat ogenblik nog bezig was met het verzamelen van alle stukken met betrekking tot haar eigen inkomsten. Verzoekster benadrukt dat haar tot driemaal toe duidelijk gemaakt werd dat ze tot 9 juli 2008 de tijd had om de gevraagde stukken in te dienen. Verzoekster verwijst in eerste instantie

naar de initiële vestigingsaanvraag van 8 februari 2007 waarop dit genoteerd werd. Verder verwijst ze, behoudens de bovenvermelde brief van verweerder van 18 maart 2008, naar een mailbericht van het afdelingshoofd van de Dienst Vreemdelingenzaken van de stad Antwerpen van 9 april 2008 waarin het volgende gesteld werd: *“Ik zal de ontvangen bundel overmaken aan de bevoegde dienst bij Dienst Vreemdelingenzaken Brussel. Ontbrekende stukken zijn: (...) –Bewijzen van inkomsten van 2/2007 tot heden. Uw cliënten dienen deze stukken aan ons over te maken voor het einde van de periode van uitstel (9 juli 2008)”*. Verzoekster betoogt dat vaststaat dat de verwerende partij reeds zes dagen na het toezenden van de eerste stukken overgaat tot het nemen van een negatieve beslissing zonder haar te horen, zonder de bijkomende stukken af te wachten en zonder de voorziene termijn tot 9 juli 2008 te laten verstrijken en dat dit alles een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert. Verzoekster benadrukt dat de verwerende partij niet motiveert waarom zij het plotseling niet meer belangrijk acht dat verzoekster haar bewijzen van inkomsten zou overmaken terwijl zij blijkens de gevoerde briefwisseling en blijkens de motivering van de bestreden beslissing toch wel sterk aan deze voorwaarde vasthield. Verzoekende partij voegt er bijkomend aan toe dat haar echtgenoot op 26 mei 2008 een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur ondertekend heeft. Verzoekster stelt dat indien de verwerende partij over dit stuk beschikt zou hebben, zij in de bestreden beslissing niet had kunnen stellen dat de OCMW-inkomsten de enige inkomsten waren van het gezin.

2.3. De verwerende partij stelt *“dat de bestreden beslissing gegeven werd binnen de wettelijk bepaalde termijn en nadat aan verzoekster de kans geboden werd om bijkomende stukken voor te leggen, wat zij in casu deed”*. Zij vervolgt dat *“verzoekster die voorhoudt ten laste te zijn van haar minderjarige dochter, niet aantoont in welke mate haar eigen inkomsten of die van haar echtgenoot ter zake dienend zouden zijn. (...) Uit de feiten en het eerste middel supra blijkt dat verzoekster ten laste komt te staan van de Belgische Staat, aangezien haar minderjarige dochter enkel een OCMW-inkomen geniet. In de bestreden beslissing werd dan ook terecht tot een weigering van de vestiging geoordeeld. (...)”*

2.4. De bestreden beslissing vormt een toepassing van (oud) artikel 40, §6, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Dit artikel luidde als volgt:

“Met de E.G.-vreemdeling worden eveneens gelijkgesteld, de echtgenoot van een Belg die zich met hem vestigt of komt vestigen, alsook hun bloedverwanten in de nederdalende lijn beneden eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, hun bloedverwanten in de opgaande lijn die te hunnen laste zijn, en de echtgenoot van die bloedverwanten in de nederdalende en in de opgaande lijn, die zich met hen vestigen of komen vestigen.”

Uit bovenvermeld artikel 40, §6 van de Vreemdelingenwet volgt dat een bloedverwant in opgaande lijn van een Belgische onderdaan zich slechts kan vestigen bij deze, voor zover hij te zijnen laste is.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de minister op 18 maart 2008 overging tot een voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek omdat nog niet kon geoordeeld worden over de vestigingsaanvraag. Dit uitstel werd aan verzoekster betekend op 7 april 2008. Hierbij werd verzoekster uitgenodigd om ondermeer de volgende documenten over te maken (eigen onderlijning):

“(…) – Bewijs dat betrokkene tijdens zijn verblijf in België niet ten laste was van het OCMW – Bewijs van de inkomsten van de Belgische descendent (werkgeversattest met de geldigheidsduur+recente loonfiches, inkomsten OCMW, RVA, ziekteuitkeringen,...) en van die van alle overige leden van het gezin (…)”

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster verzocht werd de gevraagde documenten over te maken voor het einde van de vijfde maand van haar immatriculatie-attest, dat een geldigheidsduur had tot 9 juli 2008.

2.7. Op 3 april 2008 maakte verzoekster twee attesten over van het OCMW aangaande het toegekende leefloon aan haar Belgisch kind, een huurovereenkomst, een omzendbrief van de FOD Maatschappelijke Integratie en een attest aangaande de samenstelling van het gezin. Op 15 april 2008 wordt de bestreden beslissing getroffen.

2.8. De Raad herinnert aan het gestelde in het in punt 1.5. bedoelde arrest: *“Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 154.954, 14 februari 2006). Het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden tot vestiging is vrij, zodat het aan de minister of zijn gemachtigde toekomt discretionair te beoordelen of hij op grond van de door de verzoekende partij ingediende aanvraag tot vestiging (bijlage 19 bij het voornoemde koninklijk besluit van 8 oktober 1981) over voldoende relevante elementen beschikt om zijn beslissing op zorgvuldige wijze voor te bereiden en op afdoende wijze te motiveren. Wanneer de bevoegde overheid bij de aanvraag tot vestiging, duidelijk doet kennen dat bepaalde gegevens binnen een bepaald tijdspad moeten worden overgelegd, mag derhalve uit dit verzoek tot vervollediging van het dossier redelijkerwijze worden afgeleid dat de bevoegde overheid op het ogenblik van het indienen van de aanvraag de mening was toegedaan dat deze aanvullende gegevens noodzakelijk waren om tot een correcte feitenvinding te komen. Wanneer de overheid spijts haar initiële mening, nadien op deze mening terugkomt en dienvolgens beslist vooraleer de verzoekende partij de mogelijkheid had uitgeput het dossier verder te staven en aan te vullen met de door de overheid gevraagde gegevens, zonder dat de bevoegde overheid deze wijziging motiveert, noch uit het dossier doet blijken, waarom zij meent dat de gevraagde aanvulling van het dossier niet langer noodzakelijk is om tot een behoorlijke feitenvinding te komen en derhalve tot de beslissing, komt de bevoegde overheid op onzorgvuldige wijze tot haar beslissing.”*

2.9. Uit de bestreden beslissing noch uit het dossier blijkt waarom de bevoegde overheid, spijts haar uitdrukkelijk verzoek, de eerder gevraagde gegevens niet langer noodzakelijk vond om met kennis van zaken de bestreden beslissing te nemen. Hieruit volgt dat de verwerende partij wederom op onzorgvuldige wijze tot haar beslissing is gekomen.

2.10. Het verweer dat de bestreden beslissing binnen de wettelijk bepaalde termijn werd genomen, is wederom in rechte niet ter zake dienend: de omstandigheid dat de bestreden beslissing binnen de wettelijke termijn zou zijn genomen, staat niet in de weg dat de overheid bij haar feitenvinding zorgvuldig moet optreden en houdt niet in dat de overheid dwingend en zonder uitstel moest optreden op de datum waarop de bestreden beslissing werd genomen, hierbij volledig voorbijgaand aan haar eerder verzoek tot vervollediging van het dossier. Waar verweerder stelt dat verzoekster *“niet aantoonde in welke mate haar eigen inkomsten of die van haar echtgenoot ter zake dienend zouden zijn”* dient de Raad af te leiden dat de gemachtigde van de minister op 18 maart 2008 overbodige stukken heeft opgevraagd. De Raad verwijst naar het gestelde in punt 2.8. Indien de gemachtigde van de minister van mening was dat de overige gevraagde stukken niet meer dienden overgelegd te worden, diende dit tot uiting te komen hetzij in het administratief dossier, hetzij in de bestreden beslissing, wat in casu niet het geval is. Integendeel, zoals verzoekster terecht opmerkt, hecht verweerder blijkens de bestreden beslissing wel degelijk belang aan de overige inkomsten van het gezin door te benadrukken dat de OCWM-steun van het kind de enige inkomsten zijn van het gezin.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Derhalve worden de overige opgeworpen middelen niet besproken.

2.11. Er is een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de

rechts-pleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asiel-beleid van 15 april 2008 tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend en acht door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA